

Istorijos mokslas - mokslas apie praeitį, dažnai asocijuojasi su apdulkėjusių knygų puslapiais ir tuo kas buvo taip seniai, taip toli, kad su mumis neturi jokio ryšio. Tai vaizdinys, kuris toks gajus ypač jaunų žmonių tarpe. Tad šiemet minint Sausio įvykių 25-ąsias metines, nusprendėme padėti mokiniams prisiliesti prie gyvosios istorijos, kuri tokia artima, jautri, gal ir subjektyvi, bet sava ir išgyventa.

Trys Marijampolės istorijos mokytojos, LIMA narės, Vaida Pituškienė, Aurelija Vinciūnienė ir Salvinija Šimonelienė iniciavo konkursą „Ką mena Sausio 13-osios naktis“ ir pakvietė savivaldybės mokinius ir mokytojus rinkti savo aplinkos žmonių prisiminimus apie 1991m. Sausio įvykius, juos aprašyti, o mažesniuosius piešti piešinius šia tema. Labai didelio susidomėjimo nesulaukėm, tačiau į kvietimą atsiliepė penkių mokyklų mokiniai ir mokytojai- gavome 20 rašinių ir keletą piešinių. Visi darbai buvo savaip įdomūs ir prasmingi, tad su rėmėjų pagalba, juos sudėjome ir išleidome knygelę „Ką mena Sausio 13-osios naktis“. Sausio 13-ąją Marijampolės M. Lukšienės švietimo centre vyko šios knygelės pristatymas, kuris tapo prasmingu šios datos paminėjimu ir sulaukė gan didelio miestelėnų susidomėjimo.

Dvidešimt penkeri metai prabėgo nuo šių įvykių- ir tai jau mūsų jaunos valstybės nueitas kelias, mūsų visų nugyventi metai, užaugusi jauna karta, kuri tik iš pasakojimų susipažįsta su siaubingu istorijos tarpsniu. Dabar mes mokom istorijos vaikus, kurie gimė ir užaugo jau laisvės metais. Kaipgi jie viską mato ir vertina? O mato ir supranta jie teisingai. Sausio įvykius šiandien mokiniai savo rašiniuose įvardija kaip mažųjų, taikos ir išminties pergalę, nes Lietuva-tas mažas žemės lopinėlis su ryžtingais žmonėmis, kurių pagrindinis ginklas buvo tylą, malda ir daina, sugėbėjo laimėti prieš daug didesnę galybę.

Mūsų suorganizuoto konkurso rezultatas ne vien išleista knygelė, bet prasmingi mokinių pastebėjimai, kad klausinėti ir sužinoti yra taip įdomu, kad ta nuotrauka esanti vadovėlyje, jo mamai, tėtei, dėdei yra ne tik nuotrauka, bet gyvas prisiminimas. Ar užsisukę savo įprastą ir kasdinių darbų ratą nepamirštame, kad pilietinis ugdymas ir istorijos mokymas gali būti ir toks- per gyvą atsiminimą, kad su jautriai nubraukta ašara...

